

[Taanquist]

Det har ligeledes været nævnt, at mange store leverancer sammensættes af en række enkeltprodukter, hvilket medfører, at hvis en enkelt virksomhed ikke kan levere blot ét af produkterne, udelukkes denne fra muligheden for at give tilbud på de andre produkter.

Besvarelse (24/11 82):

Finansministeren (Christophersen):

De ca. 150 indkøbsordninger, som direktoratet for statens indkøb har udsendt til statens institutioner, tager sigte på at skabe økonomiske og administrative fordele for institutionerne. I forbindelse med indgåelsen af disse indkøbsordninger lægges der vægt på; at konkurrencedygtige danske virksomheder får lejlighed til at give tilbud.

Ved sammensætning af produkter i de enkelte aftaler tages der hensyn til, hvad der normalt er hensigtsmæssigt for en institution at indkøbe samtidig for at nedbringe udgifterne til bl.a. ordreafløsning, ekspedition og fragt. Produktsammensætning bør ikke medføre en konkurrencebegrænsende virkning, og Statens Indkøb vil være positiv over for sådanne forslag fra danske virksomheder om ændringer i produktsammensætningen, som kan gennemføres, uden at fordelene ved indkøbsordningerne forringes.

Forslaget om, at større indkøb i fremtiden ikke kun averteres i EF-Tidende, men også i danske blade, vil være omkostningskrævende og vil næppe have den ønskede virkning, bl.a. fordi antallet af blade og tidsskrifter er meget stort, og fordi bladene har forskellig udbredelse. De brancheorganisationer, som virksomhederne er tilknyttet, vil formentlig langt bedre end Statens Indkøb og de enkelte statsinstitutioner kunne formidle de udbudsbekendtgørelser, som averteres i EF-Tidende. På den måde vil ikke blot bekendtgørelsen om danske indkøb, man også andre landes statslige indkøb inden for EF og GATT nå ud til virksomhederne.

Spm. nr. S 214

Til *ministeren for Grønland* (12/11 82) af:

Steen Folke (VS):

»Kan ministeren oplyse, hvilke overvejelser regeringen gør sig i forbindelse med en eventuel transport af olie fra Nordøstgrønland?«

Begrundelse

Som bekendt er der i forståelse mellem regeringen og det grønlandske hjemmestyre startet en efterforskning efter olie i Nordøstgrønland. Hvis der findes olie, rejser det en række problemer på miljøområdet, fordi olien under en eller anden form skal transporteres gennem den sårbare arktiske natur.

Besvarelse (24/11 82):

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Indledningsvis kan jeg erklære mig enig i spørgerens udgangspunkt. Den arktiske natur er sårbar. Firkloverregeringen Poul Schlüter er derfor af den opfattelse, at aktiviteter i arktiske områder i særlig grad bør vurderes i lys af miljømæssige forhold, men mener ikke at dette bør hindre, at der f.eks. søges efter kulbrinter.

Til spørgerens andet udgangspunkt: at der i forståelse mellem regeringen og det grønlandske hjemmestyre er startet en efterforskning efter olie i Nordøstgrønland, skal jeg bemærke:

I sommeren 1982 har private selskaber, på basis af en 1-årig tilladelse, i Jameson Land i Østgrønland afprøvet forskellige seismiske metoder med henblik på at vurdere deres egnethed ved kulbrinteefterforskning i området.

Igangsættelsen af egentlig efterforskning forudsætter imidlertid udstedelse af en efterforsknings- og udvindingskoncession.

Forhandlinger om en sådan pågår, men det er imidlertid ikke muligt i dag at sige, om der opnås enighed – og det er altså usikkert, om efterforskningen kommer i gang.

Hvis der etableres et koncessionsgrundlag, vil efterforskningsaktiviteter i marken tidligst kunne gå i gang i 1984. Den første efterforskningsboring kan herefter tidligst forventes i 1987.

Hvis efterforskningen viser, at der i Jameson Land findes udvindingsværdige kulbrinteforekomster, går man ind i den såkaldte opbygningsfase, der forventes at vare 4–5 år. Heri etableres de anlæg, der er nødvendige til at producere, behandle, transportere og udskibe kulbrinterne.

Der vil – i hurtigste fald – altså gå mere end en halv snes år, før transport af kulbrinter fra Østgrønland kan blive aktuel. Det si-